ಶ್ರಾವಣ ದರ್ಶನ 25ನೇ ದಿನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಆ. 14 : ಯಾರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆ ಜಾಗೃತವಾಗಿದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಅಂತಃಜ್ಞಾನ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಗುಹೋಗುಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಡಾ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಮುರುಘಾ ಶರಣರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಮುರುಘಾಮಠದಿಂದ ಶುಕ್ರವಾರ ನಡೆದ ಶ್ರಾವಣದರ್ಶನ 25ನೇ ದಿನದ ಫೇಸ್‌ಬುಕ್ ಮತ್ತು ಯುಟ್ಯೂಬ್ ಲೈವ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯಾನ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಚಿಂತನ ನೀಡಿದ ಶ್ರೀಗಳು,

ಬಹಿರಂಗದ ಯಾನದಿಂದ ಹಲವು ಅನುಭವಗಳು ಆಗಬಹುದು. ಬಹಿರಂಗದ ಯಾನ ಯಾರು ಬೇಕಾದರು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಂತರ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅಂತರ್ಯಾನ ಒಂದು ಬೌದ್ಧಿಕ ಕ್ರಿಯೆ, ಆಚರಣೆ. ಭಾರತದ ಋಷಿಗಳು, ಶರಣರು, ಸಂತರು ಅಂತರ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರು ಚಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ, ಮಂಗಳನ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಲಗ್ಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಮಣ್ಣುಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತಂದು ಇದು ನಮ್ಮ ಸಾಹಸ ಎಂದು ಬೀಗಿದ್ದಾರೆ. ಗಗನಯಾನ, ಚಂದ್ರಯಾನವು ಸಾಹಸದ್ದು. ಅದು ಬಹಳ ಖರ್ಚಿನದ್ದು. ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವರು ಗಗನಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಂತರ್ಯಾನವನ್ನು ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗಗನಯಾನ ಮಾಡಿ ಉಪಗ್ರಹದ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಸಾಹಸ ಎಂದು ಕೆಲವರು. ಆದರೆ ಭಾರತೀಯ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು, ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಏನನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸಿದರು. ಸಂತರು, ಯೋಗಿಗಳು, ದಾರ್ಶನಿಕರು ಸಮಾಜ ಒಪ್ಪುವಂತಹ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು, ಜ್ಞಾನಸಂಪತ್ತನ್ನು, ಪರಮಾರ್ಥ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಂತರ್ಯಾನದ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿದರು. ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಬದುಕನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಿದರು.

1) ಅಂತಃಜ್ಞಾನ : ಯಾರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆ ಜಾಗೃತವಾಗಿದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಅಂತಃಜ್ಞಾನ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಗುಹೋಗುಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅಧೋಗತಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಅಪ್ರತಿಮವಾದ ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಕೆಡುಕಿಗಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು, ಸಮಾಜವನ್ನು ಬೆಳಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣದ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸಾಕ್ಷಿಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಸಹ ಇದರ ಜೊತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆ ಸಾಕ್ಷಿಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಜಾಗೃತ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತವೆ. ಕೆಲವರು ಸಾಕ್ಷಿಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ವಂಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪರಮಾರ್ಥ ಪ್ರಜ್ಞೆ : ಇದು ಲೋಕಹಿತವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ವ್ಯಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಸಮಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅನೇಕರು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪರಮಾರ್ಥ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಪ್ರೌಢವಾದುದು. ದೈವಪ್ರಜ್ಞೆಗಿಂತಲು ಅಧಿಕವಾದುದು ಪರಮಾರ್ಥ ಪ್ರಜ್ಞೆ. ಇದನ್ನು ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಯಾನದಿಂದ ಪಡೆಯಬಹುದು.

2) ನೇತ್ರಯಾನ : ಪರಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ನೇತ್ರಯಾನಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಬೆಲೆ ಇದೆ. ಮಾನವನ ಇಡೀ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅಂಗ ನಯನ. ನಯನದ ಮೂಲಕ ನೇತ್ರಯಾನ ಮಾಡಬಹುದು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಾಯದ ಕಿಟಕಿಗಳು. ಇದರ ಮೂಲಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿzಁದËೀವೆ. ಜೀವನ ನೋಡುತ್ತಿzಁದËೀವೆ. ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿದೋಷದಿಂದ ಕನ್ನಡಕ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಜೊತೆ ಧ್ಯಾನ, ಶಿವಯೋಗ ಅನ್ನುವ ಕನ್ನಡಕ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರ ಮೂಲಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಕಂಗಳಿಗೆ ಕಾಂತಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಶಿವಕಳೆ. ಶರೀರ, ಇಂದ್ರಿಯ, ಬುದ್ಧಿಯ ಒಳಗೆ ಕಾಂತಿಯ ಕಿರಣಗಳು ಪ್ರವೇಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಕಣ್ಣನ್ನು ಲಿಂಗದ ಕಳೆಯು ತುಂಬಬೇಕು. ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುದೇವರು ಕಣ್ಣಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ-

ಕಣ್ಣಿಂಗೆ ಕಣ್ಣು, ಕಣ್ಣೊಳು ಕಣ್ಣು. ಕಣ್ಣೇ ನೇತ್ರ,

ನೇತ್ರವೆ ಸೂತ್ರ, ಸೂತ್ರವೆ ಲಿಂಗ, ಲಿಂಗವೆ ಗುಹ್ಯ.

ಗುಹ್ಯಕ್ಕೆ ಗುಹ್ಯ, ಗೋಪ್ಯಕ್ಕೆ ಗೋಪ್ಯ, ರಹಸ್ಯಕ್ಕೆ ರಹಸ್ಯ.

ಈ ನೇತ್ರ ಮಹಿಮೆಯ ಗುಹೇಶ್ವರ ಬಲ್ಲನಲ್ಲದೆ

ಕಣ್ಣುಗೆಟ್ಟಣ್ಣಗಳೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು ನೋಡಯ್ಯ.

ನೇತ್ರ + ಸೂತ್ರ = ಸುಸೂತ್ರ. ಜೀವನ ಸುಸೂತ್ರ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ನೇತ್ರ ಮುಖ್ಯ. ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಏಕಾಗ್ರತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಧ್ಯಾನ + ಮೌನ = ಸಮಾಧಾನ. ಶಿವಯೋಗದಿಂದ ಒಂದನ್ನು ಅರಿಯುವುದು, ಒಂದನ್ನು ಮರೆಯುವುದು. ಕಣ್ಣುಗಳ ಆಚೆಗೆ ಒಳಗಣ್ಣು ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಮೂರನೆ ಕಣ್ಣು ಎನ್ನಬಹುದು. ಮೂರನೆ ಕಣ್ಣು ವಿವೇಕದ ಕಣ್ಣು. ಜ್ಞಾನದ ಕಣ್ಣು. ಇದು ಯಾರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತವಾಗಿರುತ್ತದೋ ಅವರಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಗಾಯಗಳನ್ನು ಹುಣ್ಣನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸಾತ್ವಿಕವಾಗಿರುವ ನೋಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುತ್ತವೋ ಅವು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಕೆಡಹುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಎತ್ತ ಹೋಗುತ್ತವೋ ಕಾಯವು ಅತ್ತ ಸಾಗುತ್ತದೆ.

3) ಜಾಗೃತಿಯಾನ : ಅಂತರ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಿರುವುದು ಜಾಗೃತಿಯಾನ. ಇದನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವವರದು ಜಾಗೃತ ಬದುಕು. ಸಂತರು, ಶರಣರು, ಸೂಫಿಗಳು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅಂತರ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರೈಲ್ವೆ ಇಲಾಖೆಯವರು ಗುಂಡಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವಾಗ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಒಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತ ಯೋಗಿ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ನ ನೀರು ಇಲ್ಲದೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಇರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು? ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೇಳಿದಾಗ ನಾನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಸುದೀರ್ಘವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಇರಲು ಸುಷುಮ್ನ ನಾಡಿಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಕುಂಡಲಿನಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಯಾರು ಜಾಗೃತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅನ್ನ ನೀರು ಇಲ್ಲದೆ ಸುಪ್ತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧಕರಿಂದ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಶರಣ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಉದಾಹರಣೆ ಇದೆ.

ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಕೂಡ ಅಂತರ್ಯಾನ ಮಾಡುವ ಸಾಧಕರು. ಅವರು ನೆಲ ಅಗೆಯುವಾಗ ಕಳಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ಯೋಗಮಂಟಪ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಗವಿಯ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಅಗೆಯುವಾಗ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯೋಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಮ ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವವನಲ್ಲ. ಅಯ್ಯಾ ನೀನು ಯಾರು ಎಂದು ಅಲ್ಲಮ ಕೇಳಿದರೂ ಉತ್ತರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಹಸ್ತದಿಂದ ಅವನ ಶರೀರವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೂ ಹಾಗೆ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಈತ ಒಬ್ಬ ಶಿವಯೋಗಿ ಎಂದು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರ ಕೈಲಿದ್ದ ಲಿಂಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಬಸವಣ್ಣನಿಂದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪಡೆದು ಅನಿಮಿಷಾರ್ಯ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಮರು ಅನಿಮಿಷಾರ್ಯರಿಂದ ಲಿಂಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರು ಸಹ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿಗೆ ಗುರುಗಳು. ಕ್ಷಣವಾಗಲಿ ಕಣದ ಅರ್ಧವಾಗಲಿ ನಿಮ್ಮ ನೆನಹೇ ಸಾಕು' ಎಂದು ಅಲ್ಲಮ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಸಹ ಅಪ್ರತಿಮ ಸಾಧಕರು. ಲಿಂಗಾನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜೀವಗಳ್ಳರಾಗಿ ನೂರುವರ್ಷ ಬದುಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ಶಿವ ಕರೆದಾಗ ಹೋಗುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.